

14 Αυγούστου 2014

Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου: Λειτουργίες - Κηρύγματα 14 - 17 Αυγούστου 2014. Κυριακή Ι΄ Ματθαίου

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η Α.Μ. ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος την Παρασκευή, 15 Αυγούστου 2014, ο Μακαριώτατος, θα προστεί της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Παναγίας Τρικουκκιωτίσσης στον Πρόδρομο, συλλειτουργούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Μεσαορίας κ. Γρηγορίου. Το Σάββατο, 16 Αυγούστου 2014, θα λειτουργήσει και κηρύξει στο Εκκλησάκι Αγίων Γερασίμων στον Αγρό (βορειότερα του Γυμνασίου Αγρού και πολύ πλησίον της γεώτρησης «Αππής»). Την Κυριακή, 17 Αυγούστου 2014, θα λειτουργήσει και κηρύξει στον Ιερό Ναό Προόδου Τιμίου Σταυρού στον Πεδουλά.

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος την Πέμπτη, 14 Αυγούστου 2014, θα χοροστατήσει κατά την ακολουθία του Εσπερινού στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Παναγίας Τροοδιτίσσης. Την επομένη, το πρωί, θα λειτουργήσει στην ίδια Ιερά Μονή.

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος την Πέμπτη, 14 Αυγούστου 2014, θα χοροστατήσει και κηρύξει στον Ιερό Ναό Παναγίας Φανερωμένης στις Άνω Πλάτρες. Την Παρασκευή, 15 Αυγούστου 2014, θα λειτουργήσει και κηρύξει στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Παναγίας Ελεούσης στο Κοιλάνι.

Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου,
13 Αυγούστου 2014.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ 17 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2014 - Ι΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

(Ματθ. ιγ΄ 14-23) (Α΄ Κορ. δ΄ 9-16)

Παιδαγωγία Χριστού

«πολλάκις πίπτει εις το πύρ, και πολλάκις εις το ύδωρ»

Τη θεραπεία του παιδιού του ζητούσε εναγωνίως ο τραγικός πατέρας που το έβλεπε με πόνο ψυχής να υποφέρει από ακάθαρτο πνεύμα. Η περιγραφή που ο ίδιος δίνει, αποκαλύπτει το μέγεθος της τραγωδίας που βίωναν: “πολλάκις πίπτει εις το πύρ, και πολλάκις εις το ύδωρ”. Η σκηνή που ξεδιπλώνει μπροστά μας ο ευαγγελιστής Ματθαίος δίνει το στίγμα της δουλείας στην οποία περιέρχεται ο άνθρωπος από τις δυνάμεις του κακού, όταν παραλείπει να ακολουθεί το δρόμο που μας υποδεικνύει η Ορθόδοξη Εκκλησία μας. Πραγματικά, ο νέος εκείνος από μικρό παιδί είχε παγιδευτεί στα πλοκάμια του διαβόλου και κάτω από τη σκοτεινή εξουσία του είχε καταντήσει μια καθ’ όλα τραγική ύπαρξη.

Η ευθύνη των γονέων

Η προτροπή του Κυρίου μας “φέρετέ μοι αυτόν ώδε”, μάς δίνει τη βεβαιότητα ότι μόνο κοντά στην αγάπη Του είναι δυνατόν ο άνθρωπος να απελευθερωθεί από τη δυναστεία του κακού και να γίνει μια νέα ύπαρξη. Μόνο κοντά στον Χριστό μπορούμε να γνωρίσουμε το φως της μεταμόρφωσης σε υπαρξιακό, πνευματικό

αλλά και σωματικό επίπεδο. Οι σκέψεις αυτές δείχνουν την τεράστια ευθύνη που έχουν οι γονείς να οδηγούν τα παιδιά τους κοντά στο Χριστό, η παρουσία του Οποίου ανοίγει τους ορίζοντες της αιωνιότητας μπροστά τους.

Το παράδειγμα

Στη λυτρωτική αυτή πορεία της απελευθέρωσης του ανθρώπου από τα πλοκάμια του σατανά και της ένταξής του στην ανακαινιστική δύναμη της Εκκλησίας, πολύ σημαντικό ρόλο έχει το παράδειγμα των γονέων. Ίσως είναι το πιο βασικό στοιχείο για την εν Χριστώ ανατροφή των παιδιών. Δυστυχώς όμως, ιδιαίτερα στις μέρες μας, βλέπουμε γονείς που δεν έχουν αυτή την αίσθηση της ευθύνης, παραμελούν το έργο τους και ατυχώς παραδίδουν πολλές φορές τα παιδιά τους σε χέρια ή καταστάσεις που γκρεμίζουν και δηλητηριάζουν τις αθώες τρυφερές τους ψυχές. Δεν είναι σε θέση σε αρκετές περιπτώσεις για να ελέγξουν τι είναι πραγματικά ωφέλιμο και τι ψυχοφθόρο, προκειμένου να παράσχουν προστασία στα παιδιά τους. Δεν αφιερώνουν αρκετό χρόνο για να επικοινωνήσουν μαζί τους κατά τρόπο που να τα οδηγούν στο Χριστό και την Εκκλησία Του και να τα προστατεύουν ταυτόχρονα από όλες εκείνες τις επικίνδυνες σειρήνες που ηχούν τόσο εκκωφαντικά αλλά ταυτόχρονα και επικίνδυνα στους σύγχρονους ρυθμούς της ζωής.

Αυτά τα δεδομένα καθιστούν ιδιαίτερα επίκαιρο το παράγγελμα του Χριστού που ακούσαμε σήμερα στην ευαγγελική περικοπή: “φέρετέ μοι αυτόν ώδε”. Απευθύνεται σε όλους τους γονείς αλλά και σε όσους εμπλέκονται στο θέμα της αγωγής των νέων μας. Κοντά στον Χριστό, οι αθώες παιδικές ψυχές μεγαλώνουν προφυλαγμένες από τους καταστροφικούς ανέμους, αλλά και τις επικίνδυνες καταιγίδες που ξεσπούν μέσα στην κοινωνία τις μεγάλες φουρτούνες. Και αφού βέβαια σταθεροποιηθούν, όπως μας διδάσκει η πατερική σοφία, μπορούν τότε να αποκτήσουν γερές βάσεις και εφόδια για να εκκολαφθούν μέσα τους αντοχές τέτοιες προκειμένου να είναι ικανά να αποκρούουν τις πολύμορφες επιθέσεις του πονηρού και να εξέρχονται αλώβητα από αυτές.

Κοντά στον Χριστό

Οι γονείς, όταν επιτελούν το καθήκον τους και ανταποκρίνονται στην μεγάλη ευθύνη της ανατροφής των τέκνων τους, τότε και οι ίδιοι καταξιώνονται στη μεγάλη αποστολή που τους εμπιστεύεται ο Θεός. Ο Χριστός είναι πάντοτε ο καλύτερος παιδαγωγός, ο τρυφερός φίλος και ο πιο ισχυρός προστάτης, στις αγκάλες Του οποίου μπορούμε να εναποθέτουμε με απόλυτη εμπιστοσύνη τα παιδιά μας. Ο Χριστός είναι Εκείνος που ποτέ δεν απογοητεύει και κοντά του πάντοτε ο άνθρωπος ανυψώνεται σε αιθέρες ουράνιους και αιώνιους.

Το Σώμα του Χριστού, παρατεινόμενο στους αιώνες, είναι η Εκκλησία. Στη μυστηριακή ζωή της, λοιπόν, πρέπει να καθοδηγούμε τα παιδιά μας. Η πρόσκληση του Χριστού “άφετε τα παιδιά ελθείν προς με” απευθύνεται σε όλους εμάς που έχουμε τη μεγάλη ευθύνη για την ανατροφή των τέκνων μας “εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου”.

Χριστάκης Ευσταθίου, Θεολόγος.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ Ι΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ: Α΄Κορινθίους δ΄9-16.

Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ’ ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. ἔαν γὰρ μυρίου παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ’ οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Επειδή, νομίζω ότι ο Θεός απέδειξε εμάς τους αποστόλους τελευταίους, σαν καταδικασμένους σε θάνατο· επειδή, γίναμε θέατρο στον κόσμο, και σε αγγέλους και σε ανθρώπους. Εμείς μωροί για τον Χριστό, εσείς όμως φρόνιμοι εν Χριστώ· εμείς ασθενείς, εσείς όμως ισχυροί· εσείς ένδοξοι, εμείς χωρίς τιμή. Μέχρι τούτη την ώρα και πεινάμε, και διψάμε και είμαστε χωρίς τα απαραίτητα ενδύματα, και μας χαστουκίζουν, και περιπλανιόμαστε, και κοπιάζουμε εργαζόμενοι με τα ίδια μας τα χέρια· όταν μας χλευάζουν, ευλογούμε· όταν μας καταδιώκουν, υποφέρουμε· όταν μας δυσφημούν, παρακαλούμε· γίναμε σαν περικαθάρματα του κόσμου, σκύβαλο όλων μέχρι σήμερα. Αυτά δεν τα γράφω για να σας κάνω να ντραπείτε, αλλά σας νουθετώ, ως παιδιά μου αγαπητά. Επειδή, αν έχετε μύριους παιδαγωγούς εν Χριστώ, δεν έχετε όμως πολλούς πατέρες· δεδομένου ότι, εγώ σας γέννησα εν Χριστώ Ιησού διαμέσου τού ευαγγελίου. Σας παρακαλώ, λοιπόν, γίνεστε μιμητές μου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ Ι΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ: Ματθαίου ιζ΄14-23.

Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη! ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον· διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τὴν ἄπιστίαν ὑμῶν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, μετὰβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν. τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Και ὅταν ἦρθαν πρὸς τὸ πλῆθος, τὸν πλησίασε κάποιος ἄνθρωπος γονατίζοντας σ' αὐτόν, καὶ λέγοντας: Κύριε, ἐλέησέ μου τὸν γιο, ἐπειδὴ παθαίνει σεληνιασμό, καὶ υποφέρει φοβερά· με ἀποτέλεσμα νὰ πέφτει στὴ φωτιά, καὶ πολλές φορές στὸ νερό· καὶ τὸν ἔφερα στους μαθητές σου, ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν νὰ τὸν θεραπεύσουν. Καὶ ἀποκρινόμενος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε: Ω, γενεὰ ἀπίστη καὶ διεστραμμένη, μέχρι πότε θὰ εἶμαι μαζί σας; Μέχρι πότε θὰ σας υποφέρω; Φέρτε τὸν ἐδῶ σὲ μένα. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐπιτίμησε, καὶ τὸ δαιμόνιο βγήκε ἀπ' αὐτόν, καὶ τὸ παιδί θεραπεύθηκε ἀπὸ ἐκείνη τὴν ὥρα. Τότε, καθὼς οἱ μαθητές πλησίασαν ἰδιαιτέρως τὸν Ἰησοῦ, εἶπαν: Γιατί ἐμεῖς δὲν μπορέσαμε νὰ τὸ βγάλουμε;

Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε σ' αὐτούς: Ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας σας· ἐπειδὴ, σας διαβεβαιώνω: Ἀν ἔχετε πίστη σαν κόκκον σιναπιού, θὰ πεῖτε σ' αὐτὸ τὸ βουνό: Πήγαινε ἀπὸ ἐδῶ ἐκεῖ, καὶ θὰ πάει, καὶ δὲν θὰ εἶναι σὲ σας τίποτε ἀδύνατο· τούτο, μάλιστα, τὸ γένος δὲν βγαίνει, παρὰ μονάχα με προσευχή καὶ νηστεία. Καὶ ἐνῶ διέμεναν στὴ Γαλιλαία, ὁ Ἰησοῦς εἶπε σ' αὐτούς: Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πρόκειται νὰ παραδοθεῖ σὲ χεῖρα ἀνθρώπων· καὶ θὰ τὸν θανατώσουν, καὶ τὴν τρίτῃ ἡμέρᾳ θὰ ἀναστηθεῖ. Καὶ λυπήθηκαν υπερβολικά.

(Επιμέλεια: Παναγιώτης Παπακυριακού, Θεολόγος).

Πηγή: churchofcyprus.org.cy